

"Bóg zamieszka z nimi, oni będą Jego ludem" (por. Ap 21, 3)¹

Od 18 do 25 stycznia w wielu częściach świata obchodzi się uroczyste *Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan*.

Jak pamiętamy Chiara miała w zwyczaju komentować na tę okazję werset biblijny wybrany ze Słowa Życia tego samego miesiąca. W tym roku zdaniem biblijnym na Tydzień Modlitw jest: "Wy jesteście świadkami tego" (Łk 24, 48). Aby dobrze nim żyć, proponujemy to rozważanie Chiary jako swego rodzaju "nagłące wezwanie" dla nas chrześcijan, by razem dawać świadectwo obecności Boga w świecie.

*Oto przybytek Boga z ludźmi:
i zamieszka wraz z nimi
i będą oni Jego ludem,
a On będzie 'Bogiem z nimi' (Ap 21, 3).*

Słowo Boże tego miesiąca jest dla nas wezwaniem. Jeśli chcemy należeć do Jego ludu, musimy pozwolić Mu żyć pomiędzy nami.

Ale jak to możliwe i co zrobić, aby już tu na ziemi zasmakować choć trochę tej bezmiernej radości, którą kiedyś da nam oglądanie Boga?

To właśnie objawił nam Jezus, taki jest sens Jego wcielenia: przyszedł obdarować nas swoim życiem miłości, jaka łączy Go z Ojcem, abyśmy i my żyli w taki sposób.

My, chrześcijanie możemy już teraz urzeczywistniać to zdanie i mieć Boga wśród nas. Aby Bóg żył wśród nas, trzeba – jak mówią Ojcowie Kościoła – spełnić pewne warunki. Dla św. Bazylego oznacza to postępować zgodnie z wolą Bożą, dla św. Jana Chryzostoma – kochać tak, jak Jezus nas umiłował, dla św. Teodora Studyty warunkiem tym jest miłość wzajemna, dla Orygenesesa – zgodność myśli i uczuć, aby dojść aż do zgody, która *"jednoczy i zawiera w sobie Syna Bożego"*².

Nauczanie Jezusa zawiera klucz do zrealizowania Jego obecności między nami: *"Miłujcie się wzajemnie, jak Ja was umiłowałem"* (por. J 13, 34). Miłość wzajemna jest "kluczem" umożliwiającym obecność Boga. *"Jeśli miłujemy się wzajemnie, Bóg trwa w nas"* (1 J 4, 12) gdyż: *"Gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich"* (Mt 18, 20) – mówi Jezus.

¹ Słowa Życia, styczeń 1999, publikowane w *Città Nuova* 1998, n.24, s.59.

² Comment. In. Matth., XIII, 15, PG 13, 1131.

Bóg zamieszka z nimi, oni będą Jego ludem

Nie jest więc już tak odległy i nieosiągalny ów dzień, który będzie spełnieniem się wszystkich obietnic Starego Przymierza: *"Mieszkanie moje będzie pośród nich, a Ja będę ich Bogiem, oni zaś będą moim ludem"*(Ez 37,27).

Wszystko to dokonuje się już w Jezusie, który – przekraczając ramy swego historycznego życia – jest wciąż obecny pomiędzy tymi, którzy żyją zgodnie z nowym prawem wzajemnej miłości. Miłość ta tworzy z nich lud, lud Boży.

Słowo Życia tego miesiąca jest więc, zwłaszcza dla nas, chrześcijan, nagłym wezwaniem, aby przez miłość świadczyć o obecności Boga. *"Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali"* (J 13, 35). Nowe Przykazanie, wprowadzone w życie, stwarza warunki, aby Jezus był obecny pomiędzy ludźmi.

Niczego nie możemy uczynić, jeśli Jego obecność nie jest zapewniona; obecność nadająca sens nadprzyrodzonemu braterstwu, które On przyniósł na ziemię całej ludzkości.

Bóg zamieszka z nimi, oni będą Jego ludem

Jest zadaniem nas, chrześcijan, choć należymy do różnych wspólnot kościelnych, zachwycić świat widokiem jednego ludu wywodzącego się spośród wszystkich ras, kultur, grup etnicznych, złożonego z dorosłych i dzieci, chorych i zdrowych. Jedyne ludu, o którym można powiedzieć tak, jak o pierwszych chrześcijanach: *"Popatrz, jak oni się miłują i gotowi są oddać życie jedni za drugich"*.

To jest ten "cud", którego oczekuje cała ludzkość, aby jeszcze ocalić nadzieję. Jest to również nieodzowny wkład w postęp ekumenizmu – na rzecz pełnej i widocznej jedności chrześcijan. Jest to "cud" na miarę naszych możliwości, albo lepiej: cud możliwy dla Tego, który mieszkając wśród swoich, zjednoczonych przez miłość, może odmienić losy świata, prowadząc całą ludzkość do jedności.

Chiara Lubich